

formuistige, Arveregler. Jeg for mit Vedkom-
mende har meget ondt ved at forjone mig
med, om man vilde hindre en Mand i frit
at disponere over sin Capital, og det vilde
man gjøre, naar man nægtede ham Ret til
at binde sin Formue til Gunst for Børn og
øvrigt Slægt. Men vil man ikke gjøre dette,
seer jeg heller ikke, at man consequent kan
komme til at ville ophæve de Baand, der
hvile paa de eengang bestaaende Fidecommis-
capitaler. Selv om man imidlertid mener,
at Grundlovens § 93 fordrer en Løsning i
den Retning, Forslaget antyder, kunde jeg
tænke mig, at man vilde indvende, at Dis-
blisset ikke er heldigt for Udførelsen af denne
Bestemmelse, at man maatte erkjende, at For-
holdene havde forandret sig saaledes, siden
1849, at der nu ikke var nogen særlig Grund
til just at fremskynde Dpfylbelsen af denne
Grundlovsbestemmelse. Dertil vil jeg dog for
det Første minde om, at det forekommer mig,
at Rigsdagen — og jeg kunde fristes til at
sige, særlig Folkethinget — bør være noget
varsom med at give Anvisning paa at und-
lade at efterkomme Grundlovens Bud, fordi
Forholdene fornøentlig have forandret sig, thi
hvad der ved en enkelt Leilighed kan synes
tiltalende, kan let ved en anden Leilighed
vende sig imod. En som et maaffee meget
færligt Baand. Men dertil kommer, at jeg
ikke kan nægte, at det endrer mig, at der i
saa høi Grad synes at være en Mand tilstede,
der gaaer imod den Mand, der var tilstede,
dengang Grundloven af 1849 blev givet.
Hvad der var det Giendommelige ved denne
Mand, synes mig ikke kan være tvivlsomt, naar
man seer hen til den Forbindelse, hvori Grund-
lovens § 93 staaer navnlig med den fore-
gaaende Bestemmelse i § 92. § 92 siger, som be-
kjendt, at al til Adel, Titel og Rang knyttet Forret-
skal være affkædet. Dertil knytter sig § 93,
som siger, at for Fremtiden kan intet Lehn
dannes, og at det ved Lov skal bestemmes,
hvorledes de nu bestaaende Lehn skulle over-
gaae til fri Eiendom. Hvad er nu Tanken
i disse Bestemmelser. Andet end den, at man
hav villet saa at sige i Grundloven bestæ-
den Standslighed, som var et af de væsent-
ligste Formaal, man havde for Dis i Mæret

1849. Nu synes det, som om man paa
mange Steder i alt Fald, var tilbøielig til
at mene, at det var noget meget Uffeligt, ja
meget Vigtigt, at man, som man har kaldt det, af
sociale Hensyn bevarede de store Lehn, Stamhuse
og Fidecommisser. Jeg har aldrig været
nogen haardnakket Modstander af det Skyg-
billede af Aristokrati, som vi have haft eller
have her i Landet. Jeg vil frit erkjende, at
jeg meget godt kan tænke mig Forhold, under
hvilke det kunde være blevet til Gavn, ja, til
Betsignelse for vort Land, om vi havde haft
et dygtigt, godt og fremfor Alt et nationalt
Aristokrati, og jeg vil sige, at vel har Erfæ-
ringen lært mig meget — og ikke altid har
det været glædelige Erfaringer — men dog
har jeg ikke ganske opgivet Haabet om, at det
danske Aristokrati virkelig kan blive et dansk
Aristokrati, og at det kan blive et Aristok-
rati, det vil sige virkelig en Samling af
Landets bedste og dygtigste Kræfter. Men
man tror ikke, at Maaden, hvorpaa man skal
conservere eller danne et saadant dansk og
godt Aristokrati, er den at frede om de Baand,
som knytte det til Jorderne og Jorderne til
det. Jeg tvæer, at der tværtimod vil være
stor Dpfordring for det danske Aristokrati til
at udvilde sig til at blive, hvad der her saa
smukt er talt om, til nogle af de allerbedste
og kraftigste Støtter for Landet, naar man i
den Henseende stiller dem ligesaa frit som
andre Borgere, og jeg forstaaer ikke den Tale,
at, naar man ombytter Jordebetømmene med
Capitaler, dette da skulde være det Samme
som at opfordre Besidderne af Capitalerne til
at føre et ørkesløst Liv og Intet bestille.
Hvad skulde der være til Hindere for, at Mænd,
der ere stillede saa gunstig, som de maae
siges at være, der saaledes kom i Besiddelse
af en sikker og stor aarlig Indtægt, tvovs
Nogen lagde sig efter at blive til Gavn og
Bedste for deres Fædreland, og er der ikke
Noget at indrette i andre Retninger end netop
ved at dyrke Jorden?

Min Stemning gaaer altsaa i det Væ-
sentlige for Lovforslaget, fordi jeg der seer en
ærlig Bestræbelse for at udføre et bestemt
Bud i Grundloven. Ikkebestemte maa jeg
sige, at det forekommer mig, at Lovforslaget